

Beslutningsforslag nr. B 20. Fremsat den 11. november 1982 af Mogens Voigt (FP), Dohrmann (FP), Glensgård (FP) og Glistrup (FP)

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Christiania

Folketinget pålægger regeringen at sørge for, at Christiania nedlægges hurtigst muligt og senest 3 måneder efter vedtagelsen af nærværende folketingsbeslutning.

Bemærkninger til forslaget

Der kunne i disse bemærkninger skrives side op og side ned om, hvordan dette voldens og narcoens sumpmiljø bliver forherliget og forsvaret af politikere, universitetsprofessorer, forfattere og andet godtfolk, der betragter Christiania som noget sundt og positivt, ja, næsten som en religiøs åbenbaring. Men det ville få dette papir til at rødme. Det er derfor vigtigere at tage hensyn til historieskrivningen, at referere nogle af de udtalelser, der er fremkommet i dagspressen.

Den 29. oktober 1978 skrev Aalborg Stiftstidende: »Fristaden Christiania er ved at kvæle sig selv med hårde narkotiske stoffer, vold og berigelses-kriminalitet. Området på Christianshavn, som ved starten den 26. september 1971 måske kunne have et lidt idyllisk præg med blomsterbørnene og deres flagrende gevandter, ligger i dag hen i ubeskriveligt svineri.«

Den 11. oktober 1978 skrev Morgenavisen Jyllands-Posten: »Hvis det etablerede samfund skal have nogen skyld, er det ikke over, at man opgav modstanden mod Christiania, men over, at man nogen sinde tålte ulovlighederne og slog fast, at der kan eksistere en lov for Christiania og en anden for det øvrige land. Den skyld må et vaklende folketage tage på sig.«

Landsavisen Aktuelt skrev den 16. oktober 1978: »Christiania blev ikke noget »alternativt samfund«, og fristaden skælver nu i undergangsstemning som et kaste- og classesamfund. Det opstod, da en gruppe politisk bevidste, velformulerede og socialt sikrede studenteraktivister slap klondyke løs . . . og viste interesse, indtil »guldet« slap op og elendigheden tog overhånd.«

Aktuelt sluttede sin ledende artikel med at anføre følgende: »De sikrede »idealistiske« Christianiaborgere kan vel nok tænke sig at fortsætte – uden den stigende flok af sociale tabere, men nu må samfundet lukke den butik og begynde et behandlingsarbejde for de mishandlede og de misbrugte i den krakkede fristad.«

Amtsavisen Dagbladet Djursland skrev den 19. oktober 1978 bl.a.: »Der skal mere moralsk mod, end selv de mest hårdkogte christianitter fra den

oprindelige kerne kan mobilisere, for vedblivende at bertegne stedet som et »socialt eksperiment«. Sandheden er jo nemlig, at det er ved at blive rygende asocialt.«

Den 11. oktober 1978 skrev Folketidende fra Lolland: »Fra at være et hedt debatteret socialt eksperiment er Christiania blevet en turistattraktion på linje med Tivoli.«

Aalborg Stiftstidende skrev den 14. oktober 1978 bl.a.: »Ud i den smukke sensommerdis synes de sidste rester af fællesskabets rygstød at være forduftet. Efterladende en hørm af menneskelig elendighed omkring heroinhandlerne.«

Vendsyssel Tidende skrev den 12. oktober: »For dem, der har set noget nær en religiøs åbenbaring i Christiania, må det naturligvis være en kolossal skuffelse, at det lovløse samfund viser sig at bukke under for den lovløshed, der var »fristaden«s evangelium.«

Holbæk Amts Avis skriver den 12. oktober 1978: »Desværre er det nu ved at være så som så med det meningsfyldte sociale fællesskab. Det er gået i Christiania, som det går andre steder i samfundet: når man gæstfrit åbner alle døre, åbner man dem også for uheldige elementer, der i højere grad er forbryderisk egoistiske end socialt bevidste.«

Horsens Folkeblad skrev den 10. oktober 1978: »I Christianias lune herskerboliger er der den varme åbenhed, som drømmen nærer af. Udenfor er der – som der hele tiden mere eller mindre har været – kun et skraldespandssamfund, hvor vold og narco hersker.«

Dagbladet fra Holstebro skriver den 21. oktober 1978: »Tiden må være inde til, at samfundet fremlægger planerne for Christianias endelige afvikling. Den seneste tids afsløring af forholdene i fristaden viser med al ønskelig tydelighed, at et samfund uden love bliver slavebundet af de stærkeste og mest samvittighedsløse. Og de svage bliver i endnu højere grad tabere i et lovløst samfund.

Derfor bør det danske samfund tage sig sammen til at fjerne denne kræftsvulst så hurtigt som

muligt. Det indre sammenbrud i Christiania kan forhåbentlig vække politikerne til dåd.«

Politikeren skriver den 12. oktober 1978: »Mens politikere har besluttet at give eksperimentet en forlænget frist, har de derimod aldrig gjort sig den ulejlighed at træffe beslutning om, hvad der skulle ske i Christiania. Der har været talt om gradvis nedtrapning og meget andet. Men intet er sket.

I landsretsdømmens præmisser blev det slået fast, at politikerne havde et moralsk ansvar. Det har de aldrig levet op til. Og det gør de heller ikke i dag.«

Fyens Stiftstidende skriver den 14. oktober 1978 bl.a.: »Det ser således ud til, at voldsmand og narkotikahandlere nu kan fremskynde den lukning af Christiania, som borgelige kritikere af fristaden længe og forgæves har gjort sig til talsmænd for.«

Aftenavisen Roskilde Tidende skriver den 17. oktober 1978 bl.a.: »Situationen kalder på handling, og den ny justitsminister må se til, at politiet er situationen voksen – og får Christiania rensset for narkohajerne.«

Den 4. december 1981 sagde et svensk rigsdagsmedlem i den svenske rigsdag følgende: »Christiania er en stinkende mudderpøl, Danmark har en helt horribel opfattelse af bekæmpelse af narkotika.«

Forslagsstillerne er sluttelig helt enige i følgende bemærkninger fra politiassistent Palle Ewald, som han fremkom med i Morgenavisen Jyllands-Posten den 3. november 1982:

»I disse dage må det store flertal af Danmarks befolkning søbe den kål, visse medborgere over en længere periode har spyttet i. Det er uappetitlig kost med en kvalmende eftersmag af lige dele uansvarlighed, dumhed, laden stå til og krybende leflen for det abnormt afvigende!

Det hele begyndte med, at et antal provokatører trængte ind i den kondemnerede Bådsmandsstrædes kaserne, hvor de, uden at spørge, tog ophold. Denne lovstridige aktion fik imidlertid ikke konsekvenser for de pågældende, for de ansvarlige myn-

digheder, herunder regering og folketing, lod sig åbenbart paralisere af selvtægten. Og da der samtidig var visse finkulturelle og selvbestaltede intellektuelle, som berømmede den mageløse frækhed, hvormed ballademagerne førte sig frem, afstod man fra at beordre politiet til at smide de uvedkommende personer på porten.

Hvad der siden kom ud af dette, er kendt af enhver. Et sandt ragnarok, hvor slendrian, socialnasseri, kriminalitet og menneskeligt forfald har antaget uhyre dimensioner, alt mens de rabiater på venstrefløj gnider sig i hænderne. »Det sociale eksperiment« virker nemlig efter den egentlige hensigt. Den samfundsødelæggende effekt er uomtvistelig, og modstanderne, som ellers udgør et knusende flertal, har hidtil ikke haft mod til at bringe det galoperende vanvid til ophør.

Alt imens breder den rådne hørm fra »fristaden« sig som ringe i vandet. Flokke af frustrerede, rådvilde og forkælede børn og unge, der ikke gider udnytte det omfattende udbud af fritidsaktiviteter, som ellers foreligger, drages i stedet til de dekadente udladninger fra kaserneområdet og tår sig i denne tid aldeles hæmningsløst på Nørrebro i København.

Hvor længe endnu skal hæderlige borgere finde sig i, at minoriteter udøver terror og blæser på loven? Hvor længe endnu ligger den københavnske boulevardpresse på maven for maskerede børneforbrydere, som kaster brosten og Molotovcocktails mod politiet og »gratisspiser« på sagesløse næringsdrivendes bekostning? Hvor længe?»

Tilsvarende beslutningsforslag er tidligere blevet fremsat, se således Folketingstidende 1974–75, forhandlingerne sp. 360 og 3183 samt tillæg A sp. 1323, og Folketingstidende 1978–79, forhandlingerne sp. 643, 1562, 4253, tillæg A sp. 725 samt tillæg B sp. 189.

Endvidere har der været forespørgsler den 31. maj 1976, se Folketingstidende 1975–76, forhandlingerne sp. 10713, og den 8. februar 1978, se Folketingstidende 1977–78, forhandlingerne sp. 5939 og 6035.